

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 10.01.2013 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
закрито заседание на 10.01.2013 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

като разглежда дело номер **7361** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Жалбоподателят О. Е. О. У. К. чрез адвокат С. Х., е поискал да бъде отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз по следните въпроси:

1) Противоречи ли нормата на чл.24г., ал.3 от ЗЧРБ на Общностното право, същата проява ли е на скрита или пряка дискриминация, поради неравностойно третиране на определена група-потенциални работници, които са студенти в държава членка спрямо групата на работниците, упражняващи свободна практика и търговска практика

2) Противоречие на чл.24г, ал.3 и чл.27, ал.1 от ЗЧРБ на ал.18, чл.1, чл.17, §2, чл.18, §3, чл.24 от Директива 2004/114 ЕО, на чл.3, т.1, б."А" и б."Б", ал.5 и ал.6 от Регламент 492/2011г.;

3) Противоречие на чл.3, § 2, б. а) от Директива 2003/109/ЕО на целите на същата директива и на ал.8 и ал.20 от Директива 2009/50/ЕО на Съвета.

Ответникът Директорът на Дирекция „Миграция” МВР изразява становище за съответствие на чл.24г, ал.3 от ЗЧРБ с чл.4 от Директива 2003/109ЕО.

Настоящият състав на АССГ счита, че не следва да уважава искането на страната да се отправи преюдициално запитване по така поставените въпроси по арг. от чл.267, ал.2 и 3 от ДФЕС и чл. 629, ал.2 и ал.3, предл.2-ро от ГПК вр. с чл.144 от АПК по следните съображения:

От една страна нормите на общностното право са пряко приложими и с примат и ако националната норма им противоречи съдът следва да ги остави неприложени и да приложи пряко общностната норма. Поради това противоречието се установява от националния съд (длъжен е) и не е необходимо сезиране на СЕС.

От друга страна по отношение на относимите в случая общностни норми – цитираните от Директива 2003/109/ЕО и Директива 2004/114 ЕО настоящият съд не констатира да е налице неяснота при тълкуването им, значението и смисълът на

разпоредбите са ясни и не будят съмнение. Що се отнася до останалите цитирани общностни норми – тези на Регламент 492/2011г. и Директива 2009/50/ЕО на Съвета те са неотносими по случая, тъй като жалбоподателят оспорва не отказ да му се разреши пребиваване на съответното различно от обучение основание или пък отказ да му се разреши достъп до пазара на труда, а отказ да му бъде предоставен статут на дългосрочно пребиваващ в РБългария заради досегашно продължително пребиваване на основание обучение и отчитането на периода на същото.

Извън горното, следва да се има предвид, и че решението на настоящия съд подлежи на обжалване, поради което съгласно чл.267, ал.3 от ДФЕС като по-долна съдебна инстанция не е задължен да сезира СЕС с поставените въпроси, негова е преценката дали за повдигнатите въпроси е необходимо решение на СЕС, за да постанови своето решение. А настоящият състав преценява, че не е необходимо да се отправи преюдициално запитване до СЕС по така поставените въпроси. Съдът не е задължен да отправи запитване и поради поставяне на въпрос за валидността на акт на органите на ЕС, защото в случая наведеното от жалбоподателя противоречие между разпоредба на Директива 2003/109/ЕО от една страна и от друга страна нейната цел и разпоредби на друга директива, е въпрос за тълкуване на значението на посочените разпоредбите, а не касае валидността на Директива 2003/109/ЕО – не се сочат нарушения на процедурата по приемането ѝ, нито е спорна компетентността на Съвета относно уредената материя, в това число на чл.3, §2, б. а) във връзка с целта на същата .

Относно поставените въпроси за противоречие на националното право с визираните общностни норми и приложението на същите към фактите по делото съдът се произнася подробно с решението си.

Предвид горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НЕ УВАЖАВА искането на страната О. Е. О. У. К. чрез адвокат С. Х., на основание чл.267 от ДФЕС, чл.628 и сл. ГПК вр. с чл.144 АПК да бъде отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз по въпросите :

1) Противоречи ли нормата на чл.24г., ал.3 от ЗЧРБ на Общностното право, същата проява ли е на скрита или пряка дискриминация, поради неравностойно третиране на определена група-потенциални работници, които са студенти в държава членка спрямо групата на работниците, упражняващи свободна практика и търговска практика

2) Противоречие на чл.24г., ал.3 и чл.27, ал.1 от ЗЧРБ на ал.18, чл.1, чл.17, §2, чл.18, §3, чл.24 от Директива 2004/114 ЕО, на чл.3, т.1, б."А" и б."Б", ал.5 и ал.6 от Регламент 492/2011г.;

3) Противоречие на чл.3, § 2, б. а) от Директива 2003/109/ЕО на целите на същата директива и на ал.8 и ал.20 от Директива 2009/50/ЕО на Съвета.

Определението е окончателно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: